

Er is iets fundamenteel mis met de manier waarop wij vandaag de dag leven. Na de economische crisis bleken de zekerheden die het leven in naoorlogs Europa en Amerika bepaalden - de garantie van een basishniveau van veiligheid, stabiliteit en eerlijkheid - niet meer te bestaan. In *Het land is moe* zet Tony Judt de zaken op een rij: wat zijn onze verworvenheden, waar hebben we die aan te danken, en hoe behouden we ze? Judt wijst het nihilistische individualisme van rechts af, evenals het doorgeslagen socialisme uit het verleden.

In plaats van blind vertrouwen te hebben in de vrije markt kunnen we vertrouwen op medeburgers en de staat zelf. *Het land is moe* daagt ons uit om de confrontatie aan te gaan met onze maatschappelijke problemen en de verantwoordelijkheid te nemen voor de wereld waarin we leven. En Judt draagt alternatieven aan: er is hoop, zolang we durven na te denken.

Tony Judt (Londen, 1948) studeerde aan het King's College (Cambridge) en aan de École Normale Supérieure (Parijs). Hij was docent aan universiteiten in Cambridge, Oxford, Berkeley, en aan de New York University. Hij schrijft voor onder andere *The New York Review of Books*, de *Times Literary Supplement*, *The New Republic* en de *New York Times*. Van hem verschenen in Nederland *Na de oorlog* en *De vergeten twintigste eeuw*.

‘Een voortreffelijk pleidooi voor sociale democratie die in staat is burgers te beschermen, vooral in tijden van grote bestaansonzekerheid.’

FELIX ROTTENBERG

‘Judt blinkt uit in finesse en scherpte. Zorgvuldige formuleringen, rake typeringen, ontroerende anekdotes.’

DE VOLKSKRANT